

Протокол

№

гр. София, 17.09.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **6816** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:40 часа се явиха:

ИЩЦАТА В. А. Г. – редовно уведомена чрез пълномощника си чрез адв. А. М., не се явява. Представява се от АДВ. М., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА – редовно уведомен, се представлява от ГЛ. ЮРК. А., с пълномощно от днес.

СГП – редовно уведомена, представлява се от ПРОКУРОР Х.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА депозираната искова молба от В. А. Г. чрез пълномощника ѝ адв. А. М., срещу Министерство на образованието и науката (МОН), с която се претендира обезщетение в размер на 4 основни месечни заплати от по 1 691 лв., с обща стойност 6 764 лв., за времето през което не е била на служба, поради незаконосъобразно прекратяване на служебното ѝ правоотношение като държавен служител в

министерството, на основание чл. 121, ал. 1, т. 3 от ЗДСл.

Претендира се и законната лихва върху размера на обезщетението, считано от завеждане на исковата молба - 10.07.2024 г. до окончателното изплащане на претендираната сума, както и направените по делото разноски, за което е представен списък, съгласно чл. 80 ГПК.

ДОКЛАДВА приложените към исковата молба заверени копия на документи - заповед на министъра на образованието от 24.06.2021 г., с която ищцата е възстановена на заемана предишна длъжност в министерството, Решение № 6155/29.10.2021 г., по адм. дело № 7278/2021 г., на АССГ, 69. състав, Заповед от 24.06.2021 г. на министъра на образованието за преназначаване на ищцата на друга длъжност, считано от 25.06.2021 г., Решение № 296/18.01.2023 г., по адм. дело № 8794/2021 г. на АССГ, Заповед от 24.06.2021 г. за прекратяване на служебното правоотношение на ищцата с предизвестие, Решение № 1289/27.02.2024 г., по адм. дело № 8795/2021 г., на АССГ, Решение 7645/19.06.2024 г., на ВАС, Второ отделение, с което е оставено в сила Решение по адм. дело № 8795/2021 г. на АССГ.

ДОКЛАДВА постъпилия писмен отговор на исковата молба от МОН и приложените към него заверени копия на документи – заявление, заведено с вх. № 94-4418/01.07.2024 г. от ищцата, с което е отправила искане за изплащане на обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл и посочена банкова сметка, по която да бъде преведено обезщетението; Заповед от 08.07.2024 г., издадена от министъра на образованието, на основание чл. 103, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, с която е прекратено служебното правоотношение на ищцата поради неявяване в срока по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, след влизане в сила на Решението на съда по адм. дело № 4707/2024 г. на ВАС; електронна кореспонденция от 15.07.2024 г., с която на ищцата е изпратен препис от заповедта на министъра на образованието и наука за прекратяване на служебното й правоотношение, по повод постъпилото заявление; платежно бюджетно нареждане за изплатено обезщетение на основание чл. 104, ал. 1 ЗДСл, с дата на подаване 16.07.2024 г., отразен час 13:40; фиш на ищцата за месец юли 2024 г., който отразява начислените й суми за обезщетение и удържан данък и осигурителни вноски.

АДВ. М.: Поддържам исковата молба само по отношение на претендираната от нас законна лихва върху главницата като оттеглям претенцията ни за главницата. Тя бе изплатена на 16.07.2024 г.

Представям и моля да приемете като доказателства по делото заверен препис на служебната книжка на доверителката ми, от която е видно, че последното й възнаграждение е в размер на 1 691 лв. Представям й Справка за изчислена законна лихва за периода от 10.07. до 16.07.2024 г.

Оттеглям иска за главницата. Моля да се произнесете само за претендираната законна лихва, тъй като главницата е изплатена. Нямам други доказателствени искания.

ЮРК. А.: Както в писмения отговор съм изложил, считам, че искът е допустим, но неоснователен. Ищцата самоволно си е определила срок, 1 седмица, в който да й се изплати обезщетението – заявлението е подадено в понеделник, на 01.07. и изтича, според това, което е определила тя, на 09.07. На следващия ден – 10.07. тя предявява претенциите да й се заплати с исковата молба до съда. Само, че в АПК нормативно определените срокове във връзка с такива подобни заявления са 14-дневни. Това си е процедура за издаване на индивидуален административен акт, въз основа на който да

се изплати това обезщетение. Срокът е 14-дневен по АПК, съгласно чл. 57, ал. 1 и започва производството от датата на постъпването на заявлението, тоест, от 01.07. Срокът изтича на 15.07.2024 г.

В действителност, самата Заповед е издадена преди изтичане на срока – още на 08.07, а съобщението до ищцата е изпратена на 15.07 по електронна поща, точно когато изтича и 14-дневния срок. Изпратено ѝ е копие от заповедта, за да се види, че има такава заповед със съответно приложено копие от тази заповед, което е сканирано и е изпратено. Тя го е получила, потвърдила е на 16.07., че го е получила, а срокът за съобщаването съгласно чл. 18а АПК, е 3-дневен от издаването на самата заповед, тоест, от 15. До 18., а тя го е получила още на 15.07. съобщението заедно със заповедта. На 16. е отговорила, че е получила съобщението със заповедта и 42 минути след това, на същата дата – 16.07. ѝ е преведено обезщетението, като са приспаднати данък и осигуровки. Така, че според мен, изобщо няма основания да се претендира изплащане на лихви, както и на съдебни разноски, тъй като искът, според мен, е неоснователен. Заведен е само с цел единствено да се получи адвокатско възнаграждение в размер на 1 400 лв., което е свръх определеното в Наредбата за адвокатските възнаграждения. Това са 23 % от цялата сума. Аз съм посочил тук, че за 10 000 лв. възнаграждението е 1 300 лв., а те претендират 1 400 лв. за реално 6 200 лв. чиста сума за получаване. Не стига, че е свръх сумата, а освен това претендират лихва за един ден.

Единственият повод да се заведе това дело е да се получат съдебните разноски в размер на 1 400 лв., което е просто губене на време и за съда, и за МОН, и за институциите – неоснователно въобще отвсякъде, а това за 17.00 лева, какъвто е размера на лихвите е просто смешно. Поради тази причина считам, че съдът следва да отхвърли въобще исковата молба и претенцията, считано за лихвите и за адвокатското възнаграждение изобщо.

По отношение на представените днес документи, ние не сме оспорвали размера на заплатата, за да се представя копие от Служебната книжка. Значи, 4 възнаграждения по 1 691 лв., са 6 764 лв., нито сме претендирали, че е по-малка заплатата. Това е излишно за служебната книжка, а за лихвите е напълно ирелевантно. Тя се претендира неоснователно, според мен. Нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че не следва да уважавате така направените искания. Същите са неоснователни.

Съдът, с оглед становището на страните счита, че следва да бъдат приобщени като доказателства по делото приложените заверени копия на документи към исковата молба и към писмения отговор на ответната страна, включително и представените в днешното съдебно заседание от процесуалния представител на ищцата.

ЮРК. А. (реплика): Значи, тук в представената ви справка от калкулатора за лихви, като дължима е посочена сумата от 6 764 лв., само че чистата сума е 6 205 лв. Значи, лихвата изобщо не е изчислена правилно. Главницата не е 6 764 лв., тъй като от нея се приспада и данъка и осигуровките.

След приобщаване на документите приложени към исковата молба, писменият отговор на ответната страна и представените в днешното съдебно заседание от

процесуалния представител на ищцата, предвид становищата на страните, че няма да ангажират други доказателства, съдът счита, че следва да бъде даден ход на устните състезания, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства приложените по опис, заверени копия на документи към исковата молба и писмения отговор, на ответника, както и представените в днешното съдебно заседание от процесуалния представител на ищцата.

ОБЯВЯВА ЗА ПРИКЛЮЧЕНО СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ. ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. М.: След произнасянето на ВАС, с Решение № 7645/19.06.2024 г., по адм. дело № 4707/2024 г., с което се оставя в сила Решение на АССГ, Второ отделение № 1289/27.02.2024 г., по адм. дело № 8795/2021 г., за нас възниква правото да претендираме от МОН заплащане на обезщетение в размер на 4 основни заплати от по 1 691 лв. месечно или общо сумата от 6 764 лв. Това наше право следваше да бъде предявено пред МОН, за получаване на тази сума, както и за получаване на законна лихва по нея при неплащането ѝ след поканата. Давностният срок за получаване на сумата, представляваща главница по иска е 5 години, а за получаване на законната лихва е 3 години, така че В. Г. бе в правото си по най-бързия начин да претендира да ѝ бъде изплатена присъдената ѝ сума, представяйки изпълнителен лист заедно със служебната книжка и други документи, необходими за осчетоводяване на плащането, още на 01.07.2024 г. в МОН. Поканихме МОН да плати въпросната сума в 7-дневен срок. До изтичане на 7-дневния срок не бяхме уведомени, че това задължение ще бъде изплатено, кога ще бъде изплатено и че е издадена заповед за плащането му. Изчакахме още 3 дни и предявихме претенцията си пред АССГ по исков ред за главница и законна лихва, считано от 10.07.2024 г.

На 16.07.2024 г., по сметка на В. Г., МОН ѝ изплати претендираното от нея обезщетение в размер на дължимите 4 основни заплати, с приспаднал ДОД, но не изплати натрупаната до този момент законна лихва в размер на 17.93 лв.

Считам, че на основание чл. 84 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, претенцията ни за законна лихва в размер на 17.93 лв. е основателна и моля да ни бъде присъдена лихва в този размер, като оттегляме претенцията си за главницата в размер на 6 764 лв., тъй като същата ни бе платена от МОН на 16.07.2024 г.

С оглед изложеното, моля, да бъде уважена претенцията ни само за законна лихва от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на претендираната сума в исковата молба, както и да ни бъдат присъдени сторените разноси, като считам, че определената законна лихва от нас в размер на 17.93 лв., е правилно изчислена и моля да ни бъде присъдена. Представен е списък на разноските към исковата молба.

ЮРК. А.: Както казах и е посочено в писмения отговор, считаме че този иск е допустим, но неоснователен.

На първо място, заявлението е подадено в понеделник, на 01. Ю., а 7-дневния срок, както тя си го е предявила, не се знае въз основа на кой нормативен акт и на коя разпоредба, изтича на 09.07., тъй като фактически от понеделник със събота и неделя,

изтича в първия присъствен ден, тоест, на 09.07. е почивен ден и на следващия ден – 10.07. - не три дни, както посочва колегата, са предявили иска, тоест, на следващия ден - не след три дни, а след един ден. Освен това, този срок от 7 дни въобще никъде не е регламентиран и поради тази причина ние сме си спазили процедурата, която е по АПК – издаване на съответната заповед в срок от 14 дни от подаване на заявлението, съгласно чл. 57, ал. 1 от АПК.

След това, актът е съобщен на 15.07. тоест, на 14-ия ден, съгласно АПК на ищцата, което тя е потвърдила, че е получила съобщението заедно с копие от заповедта, в която е посочен и размера на обезщетението, което ще ѝ бъде изплатено, тоест, след 14-дневния срок текат още 3 дни до 18.07., а тя фактически още на 15.07. е получила съобщението, на 16.07. го е потвърдила и след 42 минути е преведена сумата, след като са приспаднати съответните данъци върху всеки един месец върху обезщетението, така че, според мен, искът е неоснователен и не следва да бъде уважен.

Освен това, лихвата, която е посочена тук е въз основа на брутна сума 6 764 лв., а върху тази сума се дължи данък, за който данък тя няма основание да получава лихви за него и трябва самата лихва да бъде определена евентуално ако съдът реши, върху 6 205 лв., която сума ѝ е преведена по банковата сметка.

Освен това, за смешните 17.00 лв. пак да претендираме за 1 400 лева разноски, това е не 23 % от сумата, а не знам колко пъти това трябва да се сметне. Това е просто смешно и поради тази причина считам, че това е единствената причина, както казах да се заведе делото, за да могат да бъдат получени точно тези съдебни разноски от 1 400 лв. Поради тази причина, да губим времето на съда, както съм написал в отговора на исковата молба, това е толкова излишно и смешно.

Считам, че би следвало да отхвърлите иска и да не присъждате нито съдебни разноски, нито пък лихви, за които претендират ищцата и колегата.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че не следва да уважавате така предявената искова претенция, тъй като е неоснователна.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:11 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: